

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 16534/2022
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Игор Прокоповић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, Крагујевац, ради уплате доприноса за здравствено осигурање, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1176/21 од 26.10.2021. године, у седници одржаној 09.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1176/21 од 26.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1176/21 од 26.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 3860/20 од 21.10.2020. године, ставом 1. изреке, одбијен је приговор месне ненадлежности за поступање Основног суда у Крагујевцу у овој парници, као неоснован. Ставом 2. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се обавезе тужена да Републичком фонду за здравствено осигурање РС за њу уплати доприносе по основу обавезног здравственог осигурања за период од 25.10.2013. године до 15.03.2014. године, на износ од 12.065,51 динар, по стопама које ће важити на дан уплате, те да о извршеној уплати достави доказ тужиљи, као неоснован. Ставом 3. изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Виши суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 1176/21 од 26.10.2021. године, одбио као неосновану жалбу тужиље и потврдио пресуду Основног суда у Крагујевцу П 4706/20 од 07.10.2020. године у ставовима 2. и 3. изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиле, јер није потребно разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је уплата доприноса за здравствено осигурање надлежном фонду за тужилу, за период од 25.10.2013. године до 15.03.2014. године. Судови су о тужбеном захтеву тужиле одлучили применом одговарајућих одредби материјалног права заснованом на правилу о терету доказивања прописаним одредбама Закона о парничном поступку, а погрешна примена процесног закона није разлог за посебну ревизију. Указивање ревидента на другачије одлуке суда приложене уз ревизију није од утицаја на одлучивање јер се не ради о истом тужбеном захтеву.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу у имовинско-правном спору тужила је поднела 30.06.2020. године, ради уплате доприноса за здравствено осигурање на износ од 12.065,51 динар, а поступак је вођен по правилима за спорове мале вредности.

Пошто је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у ком је према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, искључено право на изјављивање ревизије, следи да је ревизија недозвољена.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**